

Den tjenende Kvinde.

Af
P. Egely.

Hun koger, hun steger, hun syer og hun toer,
Men Lønnen, hun faar, er kun Savn;
Til Hvile et Hul, knap for stort til en Hund,
Det er hendes »Friheds Paulun«.

O, los hendes Aandslivs de snærende Baand,

For hende, den vordende Arbejderbrud,
Strø Aandslivets Guldfrø da ud!

Chr. Bildso.

Ved Venstres Landarbejdermode i Romersgade i Sommer udtalte Froken *Anna Bruun*, i et fortrinligt Foredrag om Agitationen for Kvindens kommunale Valgret, at hvor hun henvendte sig for at hverve Underskrifter paa Adressen til Rigsdagen om Kvindens kommunale Valgret, var den almindelige Klage: *Tjenestepigerne*. Stemmeretten havde de fleste af de bedrestillede Damer ingen synderlig Interesse for, men kom man ind paa Omtale af Tjenestepiger, da var der ingen Ende paa deres Klager over, hvilke Lidelser Pigerne paaførte Fruerne. I Bladets Nr. 11 for 15de December findes et kortfattet Forsvar for Tjenestepiger, af Hr. *Villerup*, og jeg ønskede gerne Plads i Bladet for et Par supplerende Bemærkninger om samme Sag, da jeg tror at have lidt Kendskab til Sagen, da samtlige mine 3 Søstre har beklædt den lidet misundelsesværdige Stilling som Tjenestepige i København.

»En tro og skikkelig Pige fra Landet kan faa Plads til den 1ste osv.«

Dette Avertissement lokker Tjenestepigerne fra Landet ind til Byen, og Gud skal vide, at de ikke er for godt vant derude. Lønnen fra 8 til 12 Kr. maanedlig ser ogsaa fristende ud for dem, der kun er vant til at faa en mindre Løn paa Landet, de har desuden set, hvor »flotte« enkelte af deres bekendte er blevne ved at tjene i Hovedstaden. Saadan en Landsbypige er i de første Aar meget uheldig stillet i København, hun er ukendt med Byen og alle Forhold og Former, men dog synes det, som om »Her-skaberne« foretrække disse.

Dersom Pigen følte sig som ligestillet Medlem af Familien, vilde det have den store Fordel, at Pigen blev holdt borte fra at søge slet Selskab, medens hun nu ofte benytter sin Smule Fritid til Forlystelser, der er mindre sunde; man kan nemlig ikke forlange, at hun, der er ungt Blod, skal udestænge al Livsglæde, og da ingen har gjort noget for at uddanne hendes Smag, saa kan man ikke undre sig over, at hun mange Gange vælger forkert. *Dette til Klagen om Forlystelsessyge.*

Hun er pyntesyg, bliver der sagt. Kan man undre sig over, at hun, som daglig ser, hvorledes Fruen og de voxne Døtre, hvis der er saadanne, gaar op i Pynt og Fjas og holder Syjomfru hvert Øjeblik til at »fixe dem op«, at hun da ogsaa, efter fattig Evne, forsøger at pynte sig; at hun i mange Tilfælde opnaar en Karrikatur af Pynt er ikke hendes Skyld, Frue eller Døtre kunde godt hjælpe hende over det, naar de kunde »nedlade« sig til at give hende et venligt og godt Raad, i Stedet for at de som oftest morer sig over hendes Fejlgreb.

Tyragtighed høres ogsaa imellem, dog denne Beskyldning refererer sig sikkert kun til Steder, hvor Fruen selv gaar med Nøglen til Spisekammeret, det kan vel hænde, at saa et Stykke Brod eller lidt Spisevarer, som tilfældig falder i den forsultnes Hænder, forsvinder. Man sagde i gamle Dage: »At tage Fødevarer er ikke at stjæle«, jeg skal nu ikke hævde den Theori, men indrømmes maa det, at den Frue, som sulter sit Tyende, og af dem er der ikke saa faa, tager Skade for Hjemgæld, hvis et eller andet spiseligt gaar i Pigen uden Tilladelse, *naar Pigen har uhindret Adgang til Spisekammeret, sker det vist sjældent.*

Hun er sladderagtig, siges der. Naar Pigen Dag ud og Dag ind aldrig hører et godt Ord, kun Befalinger og knubbede Ord, da kan det vel hænde, at hun lejlighedsvis kan føle sig opmuntret ved en lille Passiar med ligestillede; i Stedet for at Fruen selv burde tale med hende om almindelige og helst aandsuddannende Emner og paa den Maade lede hende fra simpel Sladder, saa nøjes Fruen blot med fornemt at tale om sin Piges Sladderagtighed. En Klage endnu har jeg hørt og det er, at Pigerne er forfaldne til Læsning af daarlig Lektüre, og det kan ikke nægtes, at Blade som »Revuen«, »Lørdag Aften« osv. vistnok har deres fleste Abonnenter ad Køkkentrappen, men en god Husfrue, der selv er i Besiddelse af nogen Dannelse, vil let kunne afværge den slette Lektüre ved at laane sine Piger gode Bøger og derved bibringe dem Smag for god Læsning; thi selve det at læse skal dog vel ikke betragtes som en Udyd. Naar Pigen ingen Vejledning faar i den Retning, da vil hendes Trang til Adspredelse ganske naturlig falde paa slige elendige Blade med deres Røverhistorier, idet de som sagt mest kolporteres ad Køkkentrappen og er billige.

En Ting ønskede jeg endnu at fremdrage, og det er de elendige Pige-kamre, som findes mange Steder. De heldigste er dem, der ligge op til Køkkenet, men jeg har dog endnu aldrig set noget med en rimelig Plads, end mindre et Pige-kammer, som kan siges at være hyggeligt, det er endogsaa undertiden paa en Kvist, hvor Frosten om Vinteren sidder skinnende